

ES PI GROS

LLORET DE V.A.

PRENSA
COMUNICACIÓ

butlletí informatiu nº 23/24 abril - maig 1985

VIURE SENSE TU, QUIN DUR APRESENTATGE

Aloma

Voldria gaudir sempre d'aquest instant, imprecís i fins i tot anguniós. Vull acaronar cada flor, cada fulla, enterrar-me en aquesta terra, la teva, així em sentiria més aprop. Estic gelosa de les teves coses, perquè sempre són aprop de tu. L'altre dia, mentre t'escoltava, em deia: m'agradaria esser un arbre, o el teu ca, o aquella eina que agafes amb delit per acaronar ta terra.

No voldria altra cosa que alenar el teu aire i adormir-me damunt teu, assaborir cada racó de la teva vida, i en el bressol del teu ventre imaginar-me que m'estimes.

Vull esser allò que no he estat mai: la teva amant i anar pel carrer altiva, embaçada del teu aroma un xic dolç. Però em conform, pensant que el trosset de cel que veig des de la meva cambra és el que tu veus des d'aquí, que la lluna és la mateixa, i que la pluja que regalima amb tristor damunt els vidres de la finestra omple de vida la teva terra.

Se'm fa tan difícil no estimar-te, callar totes les paraules que, falagoses, volen dir-te allò que tu vols que calli.

Adesiara em deman que passaria si m'embolicàs al teu coll i et fes meu per un instant. N'estic segura que et desferies a les meves mans com un somni.

Per això t'envio missatges, que t'arriben i no saps com. Les teves flors, els teus arbres, la teva terra, saben que t'estim i t'ho diuen quan la maror de la teva solitud et fa sentir cansat. Totes les bestioles que tu creus solament entendre et diuen que t'enyor. Les seves cançonetes dolces, sense frissar, et diuen que t'estim, tot fluixet i a cau d'orella, com un missatge secret.

Portada: Es Pi Gros, símbol de tot un poble.

es.
pi
gros

CONSELL DE REDACCIÓ:

Sebastià Amengual
Margalida Gelabert
Pau Jaume
Felip Jaume

MUNTATGE:

Guillem Fiol

IMPRIMEIX:

"Apóstol y civilizador"
PETRA

Dipòsit Legal: PM 623/79

Els articles publicats en aquesta revista expressen únicament l'opinió dels seus autors.

DISSABTE DIA 11 DE MAIG

FIRA '85

-A les 10 hores, davant l'Ajuntament

CONCURS DE DIBUIX LOCAL

Categories: 1r i 2n d'EGB.

3r i 4t "

5è i 6è "

7è i 8è "

14, 15 i 16 anys

Patrocina: Caixa de Pensions, "La Caixa".

Exposició al Centre Parroquial, diumenge a les 10 hores.

-A les 17 hores, FUTBOL-SALA.

-A les 18 hores, INAUGURACIÓ DE LA TÓMBOLA PARROQUIAL.

-A les 22 hores, a la plaça Jaume I

BALL DELS QUINTOS 85

amb els conjunts Telex, Zodiac, Crescendo Break dance.

DIUMENGE DIA 12 DE MAIG

-A les 9 hores, III MOSTRA CANINA

Categories: a) Ça eivissenc.

b) Cans de mostra.

Hi haurà trofeus per a totes les categories.

-EXPOSICIÓ DE MAQUINÀRIA AGRÍCOLA.

-MOSTRA D'OVELLES.

-A les 10 hores, EXPOSICIÓ-CONCURS DE CACTUS I TREBALLS ARTÍSTICS LOCALS. Premis per a les diferents exposicions.

-A les 11 hores, MISSA SOLEMNE en honor a Sant Isidre.

-A les 12 hores, INAUGURACIÓ DEL CENTRE SANITARI LOCAL pel Conseller de Sanitat de la Comunitat Autònoma.

-A les 13.30 hores, Entrega de tots els premis al Centre Parroquial.

-A les 17.30 hores, a Sa Comuna

U.E. LLORET - C.D. SANCELLES

Organitza l'Ajuntament amb la col.laboració de la Conselleria d'Agricultura, Cambra Agrària, Societat de Caçadors, "La Caixa", Parròquia i revista "Es Pi Gros".

esports

Llorenç Coll

ENHORABONA U.E. LLORET

Realment aquest final de lliga que es tà realitzant el Lloret és per estar satisfets i molt més. Els socis i aficionats de l'equip poden respirar tranquils i disfrutar d'aquests moments plens d'èxit i alegria pel poble. Pareix ésser que, després d'una etapa d'alts i baixos i poc esperançadora, a l'actualitat el motor de l'equip es troba al màxim de revolucions possibles. Entrenador, jugadors i directius estan d'enhorabona i es mereixen el reconeixement i l'apreci de tota l'afició.

A seguir aquest camí i... ENDAVANT!

Els darrers resultats aconseguits per l'equip són els següents:

- 17 març Felanitx At., 1; Lloret, 1.
- 24 març Colònia, 2; Lloret, 2.
- 31 març Lloret, 5; S'Horta, 1.
- 14 abril Sp. Sóller, 2; Lloret, 3.
- 21 abril Lloret, 5; At. Son Gotleu, 1.
- 28 abril Moratalla, 0; Lloret, 6.

La classificació actual és la següent:

CALA D'OR	28	22	6	0	110	21	50	*22
San Pedro	28	18	6	4	65	37	42	*16
Lloret	28	14	8	6	72	38	36	*10
Marienc	28	15	6	7	68	39	36	*8
San Francisco	28	13	8	7	66	41	34	*6
Altura	28	14	6	8	60	47	34	*6
Sp. Sóller	28	13	6	9	70	41	32	*2
S'Horta	28	12	6	10	56	46	30	*4
Colonia	28	10	9	9	53	59	29	-1
Sancellas	28	12	4	12	80	67	28	-2
Santa Eugènia	28	11	5	12	44	51	27	-1
Cide	28	11	5	12	57	67	27	-1
Bdger	28	12	4	12	47	53	26	
Arimny	28	8	7	13	46	61	23	-5
At. Son Gotleu	28	7	7	14	46	64	19	-9
Felanitx At.	28	5	5	18	35	61	15	-13
Moratalla RTVO	28	1	6	21	32	109	8	-20
Son Gotleu	28	1	2	25	23	134	4	-22

III TORNEIG LOCAL DE FUTBOL-SALA

Una vegada finalitzada la primera volta i ja dins la recta final del torneig, pareix ésser que solament tres equips poden aconseguir el primer lloc. "Evax", "Ses Pàsseres" i "Temps Nous" han demostrat ésser en gran forma i més conjuntats que els demés.

Així mateix cal dir que aquesta tercera edició està caracteritzada per una emoció desorbitada que a vegades s'ha convertit en fanatisme. Hi ha que assenyalar també que la qualitat del joc que, en general, ens han ofert els equips participants no és gaire bona, més bé tirant a mediocre.

Per acabar direm que la presència de públic als partits és molt notòria i que a les tertúlies dels cafès és el tema de conversa més sentit.

DARRERS RESULTATS

3ª jornada

- Protobis SS, 0; Ses Pàsseres, 15.
- Pla de Mallorca, 2; Quintos 85, 2.
- Temps Nous, 1; Promeses, 0.
- No t'hi fixis, 1; Evax, 7.

4ª jornada

- Pla de Mallorca, 0; Ses Pàsseres, 5.
- Protobis SS, 2; Promeses, 6.
- Temps Nous, 1; Evax, 5.
- No t'hi fixis, 3; Quintos 85, 3.

5ª jornada

- No t'hi fixis, 0; Temps Nous, 1.
- Protobis SS, 0; Pla de Mallorca, 1.
- Ses Pàsseres, 8; Quintos 85, 3.

6ª jornada

- Quintos 85, 1; Evax, 11.
- Temps Nous, 7; Protobis SS, 0.
- No t'hi fixis, 3; Pla de Mallorca, 7.
- Ses Pàsseres, 8; Promeses, 0.

7ª jornada

Ses Pàsseres, 2; Evax, 2.
Pla de Mallorca, 2; Temps Nous, 5.
No t'hi fixis, 1; Protobis SS, 3.
Quintos 85, 9; Promeses, 3.

8ª jornada

Pla de Mallorca, 1; Promeses, 4.
Ses Pàsseres, 21; No t'hi fixis, 1.
Temps Nous, 4; Quintos 85, 2.
Evax, 8; Protobis SS, 1.

9ª jornada

No t'hi fixis, 0; Promeses, 1.
Evax, 6; Pla de Mallorca, 2.
Protobis, 1; Quintos 85, 15.
Temps Nous, 4; Ses Pàsseres, 3.

CLASSIFICACIÓ

Evax	9	8	1	0	58	9	17
Ses Pàsseres	9	7	1	1	72	10	15
Temps Nous	9	7	0	2	25	14	14
Promeses	9	5	0	4	23	32	10
Quintos 85	9	3	2	4	43	37	8
Pla de Mallorca	9	2	1	6	17	32	5
Protobis SS	9	1	0	8	11	68	2
No t'hi fixis	9	0	1	8	10	57	1

GOLEJADORS

Gabriel Torrens.....	31	gols
Antoni Bauçà.....	23	"
Rafel Ramis.....	21	"
Joan Gili.....	18	"
Miquel Vicens.....	15	"
Rafel Regis.....	10	"
Joan Munar.....	10	"
Gabriel Regis.....	10	"
Joan Amengual.....	10	"

Un poble... el teu poble... el millor.

Monòton, avorrit, desconegut, alegre i en el fons trist i nostàlgic, silenci i música en els carrers deserts, vent que es converteix en força.

Incomprensible i increïble.

Vent, pluja, somnis impossibles, calor, claror, vida exagerada.

Amistat perseguida però no aconseguida, bonys, rues i forats.

Bregues, afectes (orgull)

Tristor, sentiments, somni, fantasia, felicitat imaginada.

Tristesa, música, nostàlgia i més música, atreviment, bogeria, enveja lògica, sort, destí, i plom...

Optimisme. Què més vols?

Un al.lot

N'Àlicia cau al mar

Una vegada n'Àlicia se'n va anar al mar, se'n va enamorar i no volia sortir mai de l'aigua.

De nit, abans d'anar al llit, se mirava les espatlles al mirall, per veure si li creixien les aletes, ja que volia tornar un peix.

Un matí va baixar a la platja més prest que de costum i va trobar un nin que collia erissons de mar. Era fill de pescadors, i de les coses de la

mar, en sabia molt. N'Àlicia li va demanar:

- Tu saps com es fa per tornar peix?
- Ara ho veuràs - va contestar el nin.

Va deixar els erissons i es va capbussar al mar. Passaren un, dos, tres minuts i el nin no treia el cap. Amb això va comparèixer en el seu lloc un dofí que feia tombarelles entre les ones. El dofí va anar a jugar als peus d'Àlicia.

Al cap d'un temps el dofí va desaparèixer. Al seu lloc va reaparèixer el nin.

- Has vist com és de fàcil?
- Sí que ho he vist.
- Au idò, prova-ho.

N'Àlicia es va capbussar, desitjant tornar una estrella marina, però va caure dintre d'una conquilla que estava badallant i que de cop va tancar-se.

Quin silenci!, quina pau!. Hauria estat molt bonic quedar-s'hi per viure al fons del mar com les sirenes d'abans.

A n'Àlicia, li varen venir al pensament la seva mare, el seu pare, els seus amics...

Amb els peus i les mans, va aconseguir obrir la conquilla i va

reparèixer a la superfície.

El nin dels erisons ja era enfora.

N'Alícia no va dir mai a ningú, lo que li havia passat, per no descobrir el seu secret.

xafarderies

de na **Ben Vista**

Jo, Na Ben Vista, deman disculpes perquè el número passat no vereu es meu escrit, però se veu que ara tothom té ganes d'escriure-hi al "Pi Gros", se coneix que fan pagar poc i que hi devia haver coses més interessants que ses meves xafarderies. I és vera això, lo meu són xafarderies que tots saben i poden esperar.

He sentit a dir que aquesta revista era un "niu" de xafarders, i estic contenta per una part: perquè trobau que lo que jo escric és un niu ja que ets altres articles no diuen lo que voltros ja sabíeu.

Vull dir a un senyor -sa veritat sigui dita no vaig d'això que diu en polèmica ni renou- que me va treure per mig i que me va costar molt llegir perquè jo no en sé de foraster, i es meu nebot m'ho va haver de traduir -senyor "Jaime", jo crec que noltros no en tenim cap culpa que vós no hagiú après sa nostra llengua, però per favor no la mos doneu per amor de Déu-. Quan un sap que no té sa veritat de part seva, insulta, i vós senyor "Jaime", me vàreu insultar, però en fi, que Déu vos ho passi per alt i vos ho perdoni... Ah! I tanmateix no n'hi va haver per a tots, de bosses s'entén.

LA FRITADA

Me va agradar això del frit a "Sa Comuna" -me'n vaig menjar dos plats i el vespre en vaig sopar-, però trob que és un poc car això. Si els següents anys es fa haurem de dir "sa fritada de s'Ajuntament". Però maldament costàs 25.000 Rs val la pena per animar aquesta festa. Molt bé i endavant amb la idea, estic segur que la majoria us donarà suport

COSES DE POLÍTICA

L'altre dia, llosquejant pels carrers, vaig sentir un regidor de la Candidatura Independent Lloritana que deia que el pacte firmat amb AP per a l'elecció de batle havia estat una presa de pèl i que no s'ha via complit ja des del primer dia.

Ara bé, jo, na Ben Vista, no entenc com, si no es compleix el que està firmat, els independents no lleven el seu suport al batle i presenten una moció de censura per la seva actuació.

Jo no entenc aquest embull: o hi ha poques ganes de fer feina ben feta, o se'n foten del sant i de la festa o els Independents no són tan independents com ens volien fer veure. Misteris.

L'ALCALDE

He llegit de la "corresponsalia" de Lloret a un diari que el nostre batle era un treballador per a la normalització lingüística. És collonut la desinformació d'aquest corresponsal. És veritat que, gràcies a Don Miquel Coll, es faran les actes i escrits de la Mancomunitat en català -us imaginau qui poden esser els elements d'aquesta organització que fins ara ningú havia dit ni pruna-, però si no record malament a l'Ajuntament que ell presideix les actes i els escrits es fan tots en castellà. No deixa d'esser dantesca i kafquiana aquesta situació. Senyor alcalde, Comissió de Cultura, normalitzau el que és just i necessari i el vostre deure i llavors ja lluitarem amb la cara ben alta.

SA FIRA

S'acosta la Fira de Lloret i si no s'hi posa remei, serà pitjor que la de l'any passat. Tant costa que l'Ajuntament nomeni unes comissions responsables i efectives per a organitzar una bona fira? Crec que Lloret s'ho mereix.

Si s'ha de convidar als presidents autonòmics perquè donin el seu suport, se'ls convida i no només a fer una volteta per dir "som aquí, me veis?".

ES PI GROS

He sentit a dir que ens el volen tallar -no el coll dels qui fan la Revista, sinó el centenari arbre que corona la història de Lloret-. Diuen que les cuques que li han produït la mort poden passar als altres.

Convé no tallar-lo. Jo hi pas moltes vegades per allà i m'enorgullesc de sentir-me lloretana davant aquest gran pi. Val la pena:du un poquet de tots nosaltres a dedins.

ENHORABONA, SAIG!

Molta gent no se n'haurà adonat, però el trespol de devora el portal de la Casa de la Vila ha estat anivellat i arreglat. El nostre saig val un món perquè a més de fer tot el caramull d'ordres que rep de tot hom encara té temps de fer qualque cosa ben feta. Segueix Miquelet.

Bé, esper que aquest mes no me tornin dir mentidera, perquè no ho som i ho sé cert que no ho som. Tothom m'ho diu: "Ben Vista, has de dir tot lo que hi trobis". Però jo, sa veritat, no hi trob res, tot m'ho donen cercat. A reveure.

MOLT BREU - MOLT BREU - MOLT BREU

El nostre company Mateu Fiel Tomàs (de can Bessó) ha obtingut el primer premi d'investigació "Vila de Porreres" que organitza l'Agrupació Cultural de l'esmentat poble amb el patrocini de la Conselleria d'Educació i Cultura de la Comunitat Autònoma i de l'Ajuntament.

El treball premiat, realitzat juntament amb Josep Merino, du per títol "Projecte d'aplicació de l'arqueologia espacial al terme de Porreres".

Des d'aquí la més sinzera enhorabona.

El passat 25 d'abril "Es Pi Gros" va assistir a un sopar que el president del Consell Insular de Mallorca, D. Jeroni Albertí, oferí a totes les publicacions de la Premsa Forana.

En la mateixa vetllada el senyor Albertí anuncià el suport del Consell per a la celebració d'un Congrés de Premsa Forana i la cap del seu Gabinet de Premsa, D^a. Francisca Sancho, anuncià la concessió d'u

na sèrie d'ajudes a les revistes associades.

El nostre col.laborador Bartomeu Amengual ("Sabater") i Jaume Garau (de can Pere Prats) tendran pròximament un programa musical a l'emissora lliure "Ràdio Ciutat" (105 FM).

El primer farà un programa sobre cantautors catalans i mallorquins (dimarts de 20.30 a 21.30) i el segon un de música actual (dimarts de 19 a 20 hores).

-Els primers ravanets sembrats al nou hivernacle de la nostra escola ja han començat a treure. Se nota que s'està treballant de valent.

-L'escola de Lloret participà amb diversos treballs i revistes a l'Exposició de Material per a l'Ensenyament en Català que organitzà la CENC amb el patrocini del C. Insular.

El castell del Rei

Mateu Fiol i Tomàs

Partint del port romà de Pollença cap a la vall de Ternelles, agafarem el còmode camí que mena al castell del Rei, i amb dues hores de passeig hi arribarem.

Les ruïnes del castell s'aixequen a 476 metres d'altària, sobre una penya rodajada d'impressionants espadats, i dominen, amb una bella panoràmica, casi tota la costa de Tramuntana, des de Sóller a Formentor.

El del Rei és un magnífic exemple de "castell roquer", tal com ho són el de Santueri i el d'Alaró.

L'únic lloc per on és accessible és la porta, a la qual encara s'hi conserven restes arquitectòniques.

En tota l'altra part del recinte, només es poden veure alguns murs merletats i bases de torres de factura aràbiga.

Ja en temps dels musulmans el castell de Pollença tengué un important paper dins el sistema defensiu de l'illa. En el mo-

ment de la Conquesta Catalana, els musulmans que s'hi refugiaren, dirigits per Xuaip, resistiren fins el 1232.

Després del Repartiment, Jaume I se'l reservà, per la seva importància estratègica, en la permuta que féu de l'illa amb el comtat d'Urgell.

En temps de perill o de guerra estaven obligats a engrossar la guarnició els habitants de la vall de Ternelles i de les possessions dels voltants del castell.

El 1285 serví de refugi als cavallers fidels a Jaume II, quan Alfons d'Aragó invadí Mallorca.

Posteriorment, patí un llarg setge defensat per Jaume III. Amb la fi del regne de Mallorca (1349) anà perdent importància estratègica.

En el segle XVI ja només feia el servei de vigilar part de la costa Nord de l'illa, comunicant els seus focs amb la talaia de Pollença.

No 44 - Mallorca - Pollença. Castell del Rei

El castell a finals del segle passat.

El 1564 s'utilitzà com a llatzeret, ja que hi havia pesta a Barcelona i tots els que d'allà arribaven hi eren enviats a fer quarantena.

Amb les noves tècniques de defensa i la construcció de la nova fortalesa de la punta d'Albercutx, en el segle XVII, per a la defensa del port de Pollença, va acabar amb la vida del castell.

Perdurà com a lloc de vigilància de la costa i el 1715 es decretà l'abandonament del castell, juntament amb el d'Alaró. Així i tot, seguí ocupat per talaiers que feien guàrdies i senyals a canvi de l'arrendament del castell.

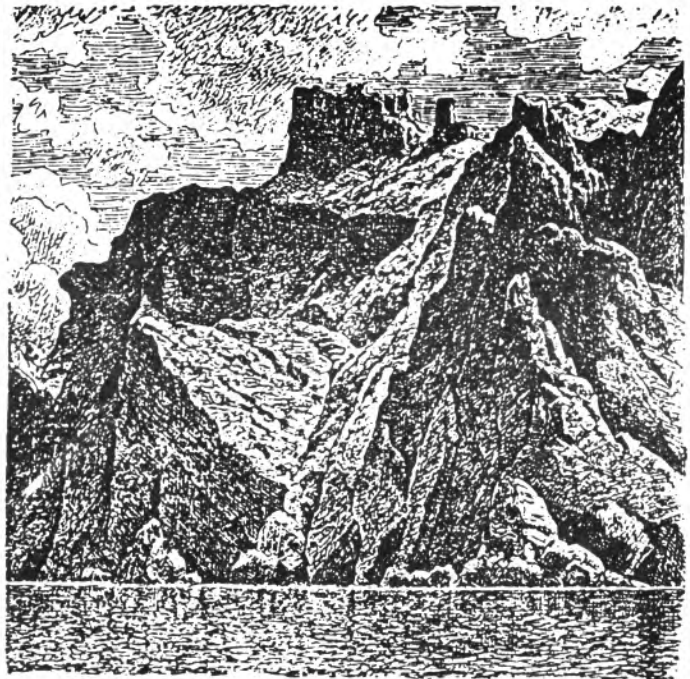
Després el castell fou abandonat totalment i començà el seu deteriorament.

A principis del nostre segle, encara es podien veure les restes de la capella que amidava 14,30 metres de llarg per 7,15 d'ample. La seva volta s'aguantava per dues arcades ogivals, que descansaven sobre pilars adosats als murs.

Aquesta era l'edificació més important dins el recinte del castell, però se sap

per referències documentals que endemés tenia una cuina, un forn, dues torres, dos aljubs i estatges per a la guarnició.

Avui, ja no podem distingir gairebé cap resta d'aquestes construccions.

a mi deixau-me fer

Tal vegada no m'aclaresc,
tal vegada no m'entens,
no sé que he de fer
ni sé tampoc on he d'anar.

No puc esser lliure,
me ferm a mi mateixa
i vull morir i vull viure
i vull tantes coses.

Tal vegada no em merec
esser tan feliç com vull,
tal vegada no em merec
esser tan desgraciada com som.

Però qui ets tu
per fer judici dels altres,
qui et dóna el poder
i qui la voluntat.

Jo no sé que he de fer
però no vull que tu m'ho diguis
i... qui sap què és el que és just,
el que jo faig o el que tu dius.

I si ens aturàssim
a pensar qualche dia
qui dels dos té raó,
tu per riure o jo per plorar.

A veure si no t'han ensenyat
a fer el bé als demés;
fes el que vulguis amb els altres
però a mi deixa'm fer.

LEN

Entrevistes de cafè (I)

Fèlip Munar i Munar

Aquesta entrevista la vaig fer fa un bon grapat de temps -si és que el temps es pot "grapar"-, però l'he tornada llegir i, pensant amb la persona entrevistada, crec que escau publicar-la. No diré qui és, esper que ho endevineu. Vull dir, però, que era un vespre de trons i llamps, i les gallines ja començaven llurs sons matinals; ho recors ben bé perquè semblaven tambors que repicaven dintre les nostres orelles -mirau si hi anàvem ben "oreia de mul". Veureu com els temes tractats són filosòfics tirant a misteriosos, i és que aquella era una hora molt bona per això.

-Què entens tu per sa vida?

-No et diré: "Viu i deixa viure"; et diré una altra cosa: és es bé que has fet a un veïnat; és una cosa molt rara aquesta pregunta... deixa'm un poc de temps per pensar. Oooh! això és un atracador; "Bernat!! Du una cervesa!"

-Si haguéssis de tornar fer lo que has fet ho faries igual?

-(Els seus col.laboradors que enrevoltaven la taula responen) No crec que en ... canviàs res.

-Però, tu que hi dius?

-Això mateix.

-De què i de qui tens por?

-D'Hisenda.

-Què me diries de s'Ajuntament?

-Voldria ser imparcial, voldria fer un judici clar de s'Ajuntament, però no me n'he cuidat. No puc saber lo que fan.

-Què faries si fossis batle?

-Sa caixa neta. No hi ha res més guapo que sa netedat.

-Estàs content de tu mateix.

-Home... jo mel.

-Explica'm sa teva filosofia de sa vida.

-Tu me demanes pardalades. Un home molt misteriós que ha guanyat molts de doblers i ni ell sap com... No basta tot es diari per explicar-la. I pensar que només podem viure cent cinquante anys.

-Tens enveja de qualcú?

-No, això si que no: no sé què és això d'en

veja, no ho conec.

-T'agrada fer feina?

-Sí, però ben feta.

-Quantes hores de feina fas cada dia?

-Uuuui... això és molt relatiu: de vint-i-sis a vint-i-set hores de feina cada dia (es col.laborador diu 26 ó 27 cada any).

-Amb ses nombroses i variades feines que has fet, quina t'ha agradat més?

-Ses que he guanyat més doblers.

-Quines són aquestes?

-No dic res, no ho puc dir... diñs es llit pensant... segur, pensant.

-Què és lo que més t'agrada de Lloret?

-Tot, a mi m'agrada tot.

-I lo que menys t'agrada?

-S'Ajuntament i tot lo que sia per criticar.

-I ara per què treus s'Ajuntament per criticar?

-Ah, no. Per res, però a mi m'agrada criticar.

-Per què "la vida es bella"?

-Perquè... per tot; un home que no té... per tot, tot m'agrada... fins es criticar s'Ajuntament. "La vida es bella", no et basten tres diaris per explicar-ho.

-Quan és que estàs més trist?

-En no tenir doblers (diu un col.laborador) i l'entrevistat respon: Mel, mel, veus com és bo tenir un col.laborador. En no tenir doblers estic trist per mor dels altres perquè jo no en necessit.

-Què et diuen aquestes paraules: doblers.

-No em diu res...engany, situacions falses

-Cartes de joc.

-Dona'm un cigarro (No en duc), idò poseu. Només pas gust de guanyar, de jugar no pas gens de gust.

-Amistat.

-Tot, m'ho diu tot, per jo una amistat ho és tot.

-Fraga.

-En Fraga!!! Em toc es ... El mir un caràcter molt bo, però per governar an els Estats Units... En Fraga és una gran intel·ligència, i com jo, no acabarà mai es doblers.

-Digues qualque cosa per despedir-te.

-Adéu.

ES PI GROS ÉS MORT

Desgraciadament el que no pogueren els anys i la vellesa ho han aconseguit unes petites cuques. El resultat: Ja només queden un grapat de fulles verdes a les branques del nostre estimat pi.

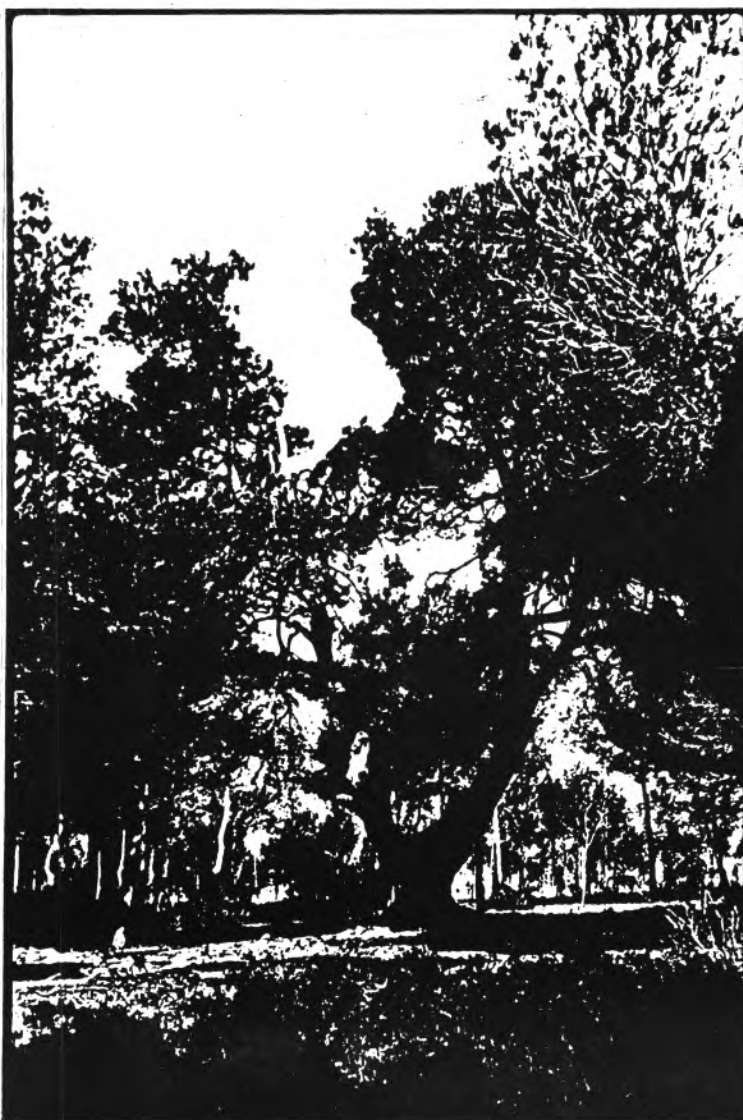
Esperem que les persones que han de decidir el seu futur ho pensin bé i el deixin al lloc on sempre ha estat. És de justícia.

AQUEST BUTLLETÍ HA REBUT

L'AJUDA DE

Ajuntament de Lloret de Vista Alegre

ENTREVISTA A...

Jaume Sureda

En Jaume Sureda és un jove de vint-i-cinc anys que per primera vegada treu un disc. El disc es titula "Notes de tardor" Des d'aqueixes planes de "Es Pi Gros" desig de bon cor que aquest jove aconseguixi els seus propòsits i no que sigui com altres que mig any després de la seva aparició en públic com a cantant cauen en l'oblit i no es tornen sentir les seves cançons, ni es torna parlar d'ell.

Sols un desig: Ànim i sort; sobretot que la gent reconegui la seva feina i sàpiga recompensar l'esforç que ha duit el gravar aquest disc.

Bartomeu Amengual

- Nom complet.
- Jaume Sureda Pujol.
- Edat.
- Vint-i-cinc anys.
- Casat o fadrí.
- Casat.
- Quins estudis tens?
- Batxiller superior.
- Estudis musicals?
- Primer de guitarra clàssica i solfeig.
- On vares néixer?
- A Ciutat.
- On vius?
- També a Ciutat.
- De què vius?
- De la música. Cada vespre cant a un hotel No faig música meva sinó que, amb un conjunt, feim música d'altra gent. No és una cosa que m'agradi gaire però he de guanyar doblers per poder fer, per exemple, aquest disc que tot ho he pagat jo dels meus doblers.
- Quines són les teves qualitats?
- Qualitats? No ho sé. Tal volta podria es ser que fa 10 anys que estic dins la música i no m'he cansat.
- Defectes?
- Defectes en tenc molts, com tothom.
- En què feies feina abans de cantar?
- No he fet altra cosa més que cantar. Vaig 14 començar amb un grup fent feina per les es

coles i llavors em vaig comprar un baix e lèctric. Vaig seguir amb un grup de mig rock. Res, la cosa no va anar massa bé i després vaig passar a un altre grup i he anat passant per una sèrie de grups de

discoteques i revetles. Tot això fent al mateix temps cançó meva. Ara ja fa tres anys, d'ençà que vaig venir del servei militar, que estic amb el mateix grup i combin la música que me dona per viure i la música que a mi m'agrada (la meva).

- T'agrada cantar en directe?
- Sí. El disc és una manera per la qual la gent et coneix més, però realment el contacte guapo, la música amb la qual tu pots disfrutar és en directe.
- Quants d'instruments han pres part en el teu disc?
- Instruments clàssics com: guitarra clàssica, piano, saxo, flauta, guitarra acústica i bateries, sintetitzadors, efectes electroacústics, guitarres elèctriques, etc.
- Quants en duràs en les teves actuacions?
- Quatre: baix, guitarra, bateria, teclista piano i teclats.
- Guanyes per mantenir tants de músics?
- Bé, fins ara ho he fet sense mirar massa si guanyava molt o poc. Però ara m'he plantejat una cosa més sèria amb representants
- Et costa molt compondre una cançó?
- No ho sé; és una cosa que mai m'he plantejat. Quan menys ho esperes surt, i a vegades et romps les banyes i no surt de cap manera.
- Quin èxit penses que tindrà el teu disc?
- Som conscient que és un disc per fer camí. No esper que sigui un esclafit com fou el d'en Tomeu Penya perquè tan aviat estàs a dalt com tan aviat estàs abaix. M'estimo més que sigui un principi d'un camí i que la gent no digui que és bo, sinó que si ha de dir alguna cosa que digui que està ben fet.
- Com es titula?
- "Notes de tardor".
- Aspires a ser famós?
- No, no. Famós no és la paraula. Aspir a ser conegut i a poder viure una mica dignament de la música, i més que res, esser respectat dins el món de la música.
- Quina és la teva meta?
- N'hi ha varies, de metes. Una seria el poder arribar a tenir una imatge que sigui representativa de mi mateix en directe; l'altra és que el meu disc sigui una co-

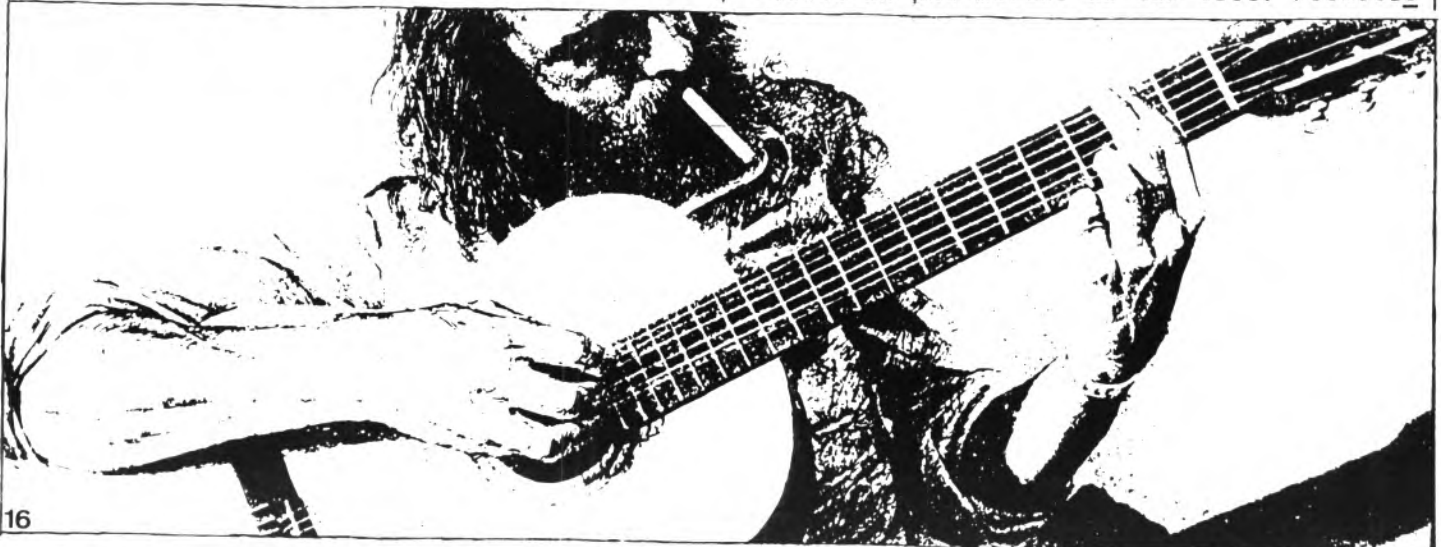
sa que s'escolti i s'entengui; que no sigui un tros de plàstic del qual la gent digui "que bé que està això...". M'agradaria més que s'entengués una mica el trasfons de tot el que faci.

- A quina edat començares a tocar?
- Als 15 anys.
- Has fet moltes actuacions en directe?
- Infinitat.
- Les cançons les graves a la primera o en canvi ho has de fer moltes vegades?
- No. Totes les cançons han sortit a la primera. He quedat molt content perquè m'ha donat seguretat per a les actuacions en directe.
- Quin és el teu hobby?
- La música.
- Practiques algun esport?
- Faig una mica de gimnàstica sueca.
- Quin cantant mallorquí t'agrada més?
- En Toni Morlà. És un home que la seva música es començarà a entendre d'aquí uns 20 anys quan la gent entengui que la música mediterrània existeix i existeix feta per un home amb una guitarra.
- Quin cantant estranger t'agrada més?
- Quan no entenc una lletra no em fix gaire en la feina musical però, tret d'això, pens que la feina d'en Frank Sinatra és bestial. Davant aquest home jo em trec el capell.
- T'importaria cantar en castellà?
- No, no m'importaria si la gent accepta i em respecta en la meua llengua.
- Tens cap malvici?
- No fum, no bec; però cada vespre vaig a dormir tard i m'aixec tard.
- Quant tens pensat cobrar per les teves actuacions?
- Un poquet menys que el que cobren els altres cantants mallorquins perquè ja duen uns anys de coneixença dins la música mallorquina.
- Com així no haves fet cap disc fins ara?
- Perquè no tenia doblers. Aquí no hi ha productores i no havia pogut arreconar els doblers suficients.
- Què val gravar un disc?
- Depèn de la casa on gravis. Hi ha diferents cases, però li pots posar ben bé unes

750.000 pessetes.

- Creus en l'èxit precipitat?
- No, no. Crec en la feina continuada.
- Practiques alguna religió?
- No, però crec que hi ha un ser suprem que ha creat tot això. Més que en una religió crec en la voluntat de cada persona.
- Pertanyes a algun partit polític?
- No. El partit al que m'agradaria estar a filiat no existeix. Jo som nacionalista per naturalesa i no hi ha cap partit que s'adapti a les coses que jo vull. El que més s'atraca a les meves idees és el PSM, però completament no n'hi ha cap.
- Ets del GOB?
- Som simpatitzant, col.laborador, però no tenc carnet del GOB.
- Ecologista?
- Estim tot allò que va a favor de defensar la naturalesa.
- Què trobes de l'OTAN?
- No estic a favor ni de l'OTAN ni del Pacte de Varsovia.
- Ets pacifista?
- Sí.
- Vas a veure les actuacions d'altres can-
tants?
- Sempre que puc sí.
- T'agradaria que pel carrer la gent te sa-
ludàs?
- Sí.
- Què penses de l'avortament?
- Pens que si una persona no vol tenir un
al.lot per tenir-ho malament val més que
no ho tengui. Estic a favor i en contra.
- Català o mallorquí?

- En conceptes generals català i en concep-
tes molt particulars mallorquí.
- Llengua o dialecte?
- Sempre llengua.
- A ca teva els pareix bé que et dediquis a
la música?
- No els queda més remei. Ja fa 10 anys i
no m'han fet canviar. Me vaig casar i la
meva dona va acceptar que em dedicàs a la
música. A més que si no em dedic a la mú-
sica no menjam.
- Com has preparat la teva campanya publici-
tària?
- Com tothom. Es faran uns cartells que a-
nunciaran que he tret el disc. Emissores
de ràdio, diaris, actuacions en directe...
- Què penses de les emissores lliures?
- Que estan molt mal tractades i la gent es-
tà molt mal informada del que són. La si-
tuació s'ha de controlar perquè és evident
que qualsevol des de ca seva es muntaria
una emissora i emetria; les ràdios estarien
plenes de gent amollant dois.
- Però és evident que n'hi ha que perfec-
tament podrien funcionar, però com estan
fetes per uns determinats sectors polí-
tics del país estan supeditades a les co-
ses que els diuen.
- De moment no hi veig solució.
- Com et va pegar per ésser músic?
- Des de petit ja duia la música dintre, -
quan vaig tenir 15 anys em va sortir la o-
portunitat de poder-m'hi dedicar.
- Com veus el teu futur com a cantant?
- Negre.
- Què faries si fossis el batle de Ciutat?
- Viure un poc millor de com visc. Promocio

naria tot el que fos esplai de cap als ciutadans.

-Com passes el teu temps lliure?

-Llegint i escoltant música.

-Escriptor que més t'agrada?

-En Cesare Pavese, Octavio Paz, Pablo Neruda, Joan Manresa, Carme Riera.

-Asejares molt per a aquest disc?

-No. Simplement hem arribat a l'estudi, hem posat partitura i cada músic ha gravat, un per un. El disc no s'ha assejat gens. Ara assejam per fer les actuacions en directe.

-Quins músics han gravat amb tu el disc?

-Els arranjaments els ha fet en Miquel Brunet, que també ha estat al piano i teclats Al baix en Joan Salvador; a les guitarras Toni Fernández; llaúd, flauta i saxo en Vicenç Borràs; bateries Quique Vilazanya i en Miquel Figuerola; i armònica en Jesús Palazon.

-Quins de tots aquests actuaran en directe?

-Bé, no n'hi ha cap que hagi gravat amb jo Però faré una sèrie d'actuacions amb la gent que hem gravat plegats, amb el quartet: Miquel Figuerola, Miquel Brunet, Joan Salvador i Toni Fernández.

-Moltes gràcies per tot.

-De res i fins una altra.

PREMIO DE PERIODISMO ESCRITO «VILLA DE CAMPOS»

El magnífico Ayuntamiento de Campos del Puerto crea una Distinción para Periodismo escrito sobre tema Agropecuario y consistente en la "Flor de Taparera de Plata".

BASES

1.-Se tendrán en cuenta cualquier Artículo o colección de artículos que tratando el tema Agropecuario hayan aparecido en la Prensa diaria o cualquier revista de información general aparecida en las Islas Baleares entre el 1 de mayo y el 30 de abril del año siguiente.

2.-La distinción se concederá anualmente y coincidiendo con la "Fira de Maig".

3.-Los artículos podrán estar redactados en castellano o catalán indistintamente.

4.-El Jurado valorará la relación que pudiera tener el artículo, o los artículos presentados con la villa de Campos.

5.-Anualmente el Ayuntamiento nombrará una Comi-

sión mixta de entre las de Cultura y Agricultura, para que durante los doce meses anteriores a la concesión de la distinción, recopilen los artículos publicados que crean oportunos de ser incluidos en el concurso.

6.-Este Ayuntamiento remitirá estas Bases a todos los medios de información escrita, que existen en Baleares, a fin de que si es de su interés, puedan enviar copias de los trabajos periodísticos aparecidos en su publicación.

7.-Oportunamente se anunciará la composición del Jurado, el cual será nombrado anualmente por este Magnífico Ayuntamiento.

8.-El Jurado se reserva el derecho de declarar desierta, la concesión de la Distinción.

9.-El Magnífico Ayuntamiento de Campos queda facultado para resolver cualquier caso que no esté previsto en las presentes Bases.

Campos, a 12 de Febrero de 1985

COM ÉS QUE ETS AMETLERS FLOREIXEN PRIMER QUE TOTS ETS ABRES

Antoni M.ª ALCOVER

Conten que una vegada un patriarca de l'Antiga Lleida predicava a una partida de gent que vendria el Messies.

No el creien gens gens, i l'homo, apurat de tot, arribà a dir:

—En prova de que és ver lo que dic, duis-me un garrot sec, i el faré florir.

Li presenten un garrot d'ametller.

L'agafa, i, alçant els uis an el cel, exclama:

—Oh Senyor! si ha de venir el Messies, que floresca aquest garrot!

¿Què me'n direu? Ell aquell garrot a l'acte quedà florit, però florit de tot, amb unes flors més atapides que es cabeis des cap.

De llavò ençà s'ametller floreix davant tots ets altres arbres, per haver anunciada sa venguda del Messies.

El padrí recorda...

quan va anar a Amèrica

1. El viatge.

Bartomeu Amengual

Per les festes nadalenques de l'any 1909 el meu germà Joan em va prevenir que quan tornarem de la recollida d'oliva ja no trobaria el germà major Llorenç.

-Se n'haurà anat a fer fortuna a l'Argentina. Es pensa que allà tindrà més sort que a Llorito.

I així succeí. Quan vaig tornar de la muntanya el meu germà ja no hi era. Devers el mes de setembre ens va escriure una carta en la qual demanava que jo hi anàs i així no es trobaria tan tot sol i almanco li faria el dinar i el sopar. Record com si fos ara com els meus pares llegiren la carta. Ma mare, devora mon pare, feia llum amb un llum d'oli i mon pare llegia.

Quan la lectura va estar acabada mon pare em demanà:

-Que hi voldries anar, Tomeu?

-Ben decidit! Si m'hi enviau, el creure és criança! Hi aniré de molt bon gust.

El meu pare demanà a la nombrosa gent que hi havia a ca nostra si sabien qualque persona que anàs a Amèrica.

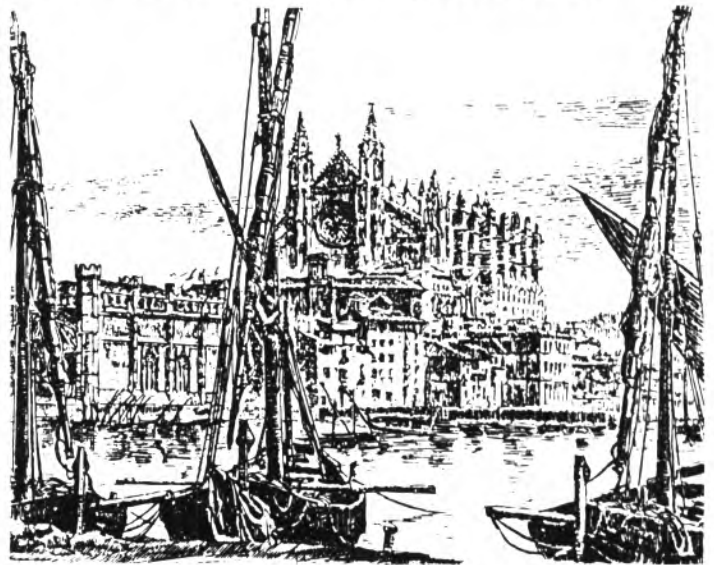
-En Bernat "Corredor" se n'hi va.

El meu pare va parlar amb ell i es posaren d'acord per jo anar-me'n a Amèrica en la seva companyia.

Quan les coses quedaren clares, mon pare va escriure una carta al meu germà gran en la qual deia "... En Bernat "Corredor" vendrà cap a l'Argentina i se'n menarà en Tomeu amb ell; allà ja vos trobareu...".

Llavors hi havia el problema de pagar el passatge de vaixell. Per pagar els menys doblers possibles el meu pare i l'home amb el qual m'embarcava decidírem que jo figuràs com si fos germà d'en Miquel Gelabert Miralles i així només pagaria la meitat. El meu nom fals fou Gabriel Gelabert Miralles.

Ja erem prop de les festes de Nadal quan embarcarem dins el "Ciutat de Palma". El vaixell era ple de muls que traslladaven de Palma a Barcelona. Aquesta vegada era la segona que veia la mar; l'altra va esser des de l'Estret de Valldemossa.

L'estança en aquell vaixell no va esser de gaire durada, ja que a Barcelona haguérem de canviar. L'altre vaixell s'anomenava "Leon XIII" i es creuava amb el "Patricío Santrusteguis".

Era devers dia 4 de desembre quan sortírem de Barcelona cap a Almeria. Vérem molta misèria. Hi havia gent que per tenir tanta necessitat de menjar havia d'agafar els trossos de pa que alguna gent tirava als peixos.

El problema de la soletat també era vigent en aquells temps. En aquest viatge hi anava un vellet d'uns 90 anys. Anava a l'Argentina a cercar un fill que s'havia embarcat i així poder omplir aquella soletat tan arrelada dintre d'ell.

El vaixell va anar d'Almeria a Màlaga, i passant per l'Estret de Gibraltar anàrem a Santa Cruz de Tenerife.

Allà hi havia uns nedadors que esperaven que la gent els tiràs monedes per ells capbussar-se i agafar-les en el fons.

En el vaixell hi viatjava un senyor que els doblers li sobraven i tirà una moneda d'or. El nedador se submergí durant una llarga estona en relació amb la durada d'una persona dins l'aigua i quan sortí digué al senyor que l'havia llançada.

- "Señor, tendría la amabilidad de tirar una moneda de cobre en el mismo sitio y forma en que ha tirado la moneda de oro".

El bon senyor volia tornar tirar una altra moneda d'or però el nedador el replià:

- "Ahora tiene que ser una moneda de cobre y después hará su voluntad".

Es tornà a enfonsar i sortí amb les dues monedes i el senyor com a recompensa li tirà una altra moneda d'or, la qual tra-

gué sense dificultat de cap mena.

Després de fer l'escala a les illes Canàries partírem en direcció al Brasil.

Durant la travessa de l'Atlàntic, a les nits, es veien uns llums, i jo -ignorant- preguntava:

-Com així dins la mar hi ha tants de llums?

Em contestaven:

-Això són peixos grossos que fan llum.

Al port de Santos (Brasil) em digueren que en aquell port es podia emprar tota casta de moneda.

Aquell privilegi era utilitzat per alguna gent com una manera de gastar doblers sense suar-se'ls. Vaig veure com un ferrer agafava una cabota d'un clau i la col·locava damunt una moneda de 10 cèntims i esclafava la cabota damunt la moneda. Així, amb aquest enginy, la cabota servia com a moneda de 10 cèntims.

Del port brasiler de Santos continuarem en ruta fins arribar a la capital de l'Uruguai (Montevideo). La nit de l'arribada va esser molt boirosa. La vista no podia distingir res deu metres enfora. El vaixell anava enmig de boies per causa de la poca visibilitat. Tots els vaixells que es trobaven allà sonaven la seua sirena.

Es va arribar a formar una gran orquestra amb infinitat d'instruments més o menys melodiosos. Hi havia sirenes, plantes, campanetes, xiulets, corns, etc.

Arribarem a Bons Aires la matinada del dia de Nadal de l'any 1910.

SOCIETAT DE CAÇADORS

El proper dia 18 de maig hi haurà assemblea extraordinària. Els punts a discutir seran els següents:

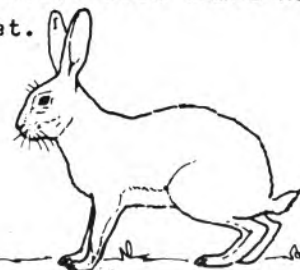
- Informar nova reserva.
- Discutir com s'ha de caçar aquesta temporada.
- Informar de l'estat de la Comuna.
- Precs i preguntes.

Hora: 21.30

Es recorda als socis que el proper dia 19 de maig acaba el termini per pagar la quota de soci. A partir d'aquesta data hi haurà un recàrrec de 500 Rs.

La quota és la mateixa de l'any passat: 5.500 Rs.

Qui vulgui fer-se soci també ho pot fer a Ca'n Putxet.

EL XORIC DEL CONVENT

Aquest mes com tots sabeu és un mes que els animals es passegen per veure si troben companya per formar una família i d'aquesta manera seguir procreant la seva espècie. És una cosa vertaderament hermosa, ja que al menys durant aquest temps d'aparellament i el temps que ve després: el de surar les cries, els animals ens ajudam a fer les feines necessàries perquè aquesta procreació arribi a bon port i així els nostres fillons es fan adults protegits pels seus pares. Després quan aquests ja són grans, se'n van del niu i fan la seva pròpia vida. Una vida que consisteix en volar lliurement, pels aires d'una terra que només són lliures segons quan i quan interessa a l'home.

Això tan simple tal vegada sigui el que més diferencia els homes de nosaltres: saber emprar la llibertat sense trepitjar els drets dels altres. Això tan fàcil és el que sap fer l'home. No saben esser lliures i volen en certa manera estar dintre una presó que encara que no es vegin les barres de les cel·les, és molt més dolenta. Quan l'home està fermat pels ideals d'un altre, podem dir que no és lliure i això, repetesc, és el que no saben fer els homes.

I no acaba aquí, no, llavors per acabar-ho d'espenyar surt l'enveja i l'egoisme (que són tal vegada els barrots més grossos de la nostra presó).

Això si que no ho coneixem els animals. Però pel que hem vist és molt dolent i a pesar de tot, com he dit abans, l'home es deixa arrastrar per aquestes coses tan absurdes com si fos una tereseta moguda per fils sostinguts per les mans d'algun home.

Mentres els homes no pensen que llibertat equival a pensar sense que els altres ho fassin per vosaltres, a respectar els

drets dels altres que són els de tots i, una cosa molt important, a esser responsables, una paraula tan bona de dir i tan mala d'entendre.

Aquests raonaments els feia jo l'altre dia damunt el convent, mentre la meua parella estava incubant els ous dintre el niu i jo vigilava la seva tranquil·litat. Tot això m'havia acudit al cap, ja que com us he dit abans, abans de trobar la meua companya havia hagut de fer moltes voltes pel camp i durant aquestes passejades vaig veure un parell de fets molt curiosos que són els que em feren pensar d'aquesta manera damunt el convent.

Com sabeu, els dissabtes i diumenges es juga el tercer torneig de futbol sala local, un torneig que més que futbol pareix una gàbia allà on hi ha tancats una guarda de moixos que corren darrera una rata i es barallen per agafar-la emprant totes les argúcies possibles.

Això em pareix molt bé, perquè els animals també lluitam per conseguir qualque cosa quan ho necessitam, però generalment quan hi ha una lluita, sol guanyar el millor i l'altre abandona. Però segons he sentit dir, no passa així al torneig; uns diuen que els àrbitres no saben que piten altres que hi ha enveges i "revanxismes", i a vegades, inclús, arriben a perjudicar a alguns equips, altres diuen que la gent de

fora posa nerviosos els àrbitres, etc.

D'aquesta manera endemés de parèixer moixos darrera una rata, moltes l'agafa no el moix millor, sinó el que vol l'àrbitre. Com veis és distint dels animals, que sempre guanya el millor o el més astut. Seria convenient, per anar millor, que no hi hagués àrbitres? Sense cap dubte, està vist que els homes sempre volen sentir-se protagonistes de qualque manera, i el més dolent del cas és que uns ho fan per ignorància i altres per dolentia, traient de lloc les coses sense ésser necessari.

El dia de l'Àngel sí que em vaig donar un "susto" gros. Em pensava que ja havien obert la temporada de caça i que preparaven el caliu per torrar els primers conills. I és que dels caçadors no es poden fiar. Però el "susto" no acabà aquí, quan vaig veure que el capellà anava a la Comuna em vaig pensar que hi havia hagut una desgràcia. Menys mal que no va ésser res d'això, sinó que l'Ajuntament, com vaig sentir a dir - després, havia preparat "un frit" per convidar al poble i el capellà havia de dir la missa a la caseta del garriguer perquè així hi hagués més comensals. Després vaig saber que tot això era un frit de germanor, allà on tots els golafres podien menjar fins que esclatassin sense pagar res; també es feia perquè els lloritans coneguessin més Sa Comuna.

Tot això em va parèixer molt bé, ara el que és vertaderament desagradable és que un altre vegada més, els homes no sapiguen ésser lliures i hagueu d'ésser conduïts de la mà cap a un lloc perquè el conequeu o perquè simplement us tinguin contents. I el que és més greu que us hagin d'oferir un frit perquè hi aneu.

Jo en faig una pregunta: ¿Realment es fa tot això per donar a conèixer una cosa que tots coneixeu i no en voleu saber res? ¿Hi aniria la gent si no hi hagués frit de franc o simplement és una festa més com moltes altres que es fan sense saber per què?

A mi m'agradaria que no fos aquest el sentit d'aquesta festa, sinó que servis per apreciar més la nostra Comuna i a la vegada potenciar la convivència entre els lloritans. Però si realment els lloritans teniu aquestes idees, no deixeu que els altres pensin tant per vosaltres, actuau, de mostrau que el que feis allà aquest dia de l'Àngel té una continuïtat i així veuré que realment la comèdia que representau aquest dia no és ignorància en alguns i presumiguera en els altres, sinó que realment teniu necessitat de celebrar aquesta diada de germanor.

MOLT BREU - MOLT BREU - MOLT BREU

- Pareix ésser que per la Fira serà inaugurada la nova Unitat Sanitària Local.
- Durant aquestes darreres setmanes s'ha vingut desenvolupat
- Durant aquestes darreres setmanes s'ha desenvolupat al Centre Parroquial un CUR set d'Escacs per als nins de la nostra vila. El monitor encarregat era en Joan Barceló de Porreres.

Darrer resultat:

U.E. Lloret, 3; San Francisco, 1.

- Pareix ésser que a la fi l'Ajuntament ha decidit iniciar la normalització lingüística. Al darrer Ple s'aprovà que a partir d'ara les actes es redactarien en la nostra llengua, així com els cartells, a nuncis públics i impresos.
- El bibliotecari ens ha pregat que recordàssim que el termini de préstec de llibres és d'un mes i que cada dia que se sobrepassi la data s'haurà de pagar una "multa" de cinc pessetes.

De esto y de aquello... y de la madre que los parió.

Frenesís, delirios y sandeces, y otras cosas, mangonean la mayor parte de las obscenidades grandilocuas que dormitan, ingravidas, por esos rincones escondidos -y algunas veces no tan escondidos- de este mundo nuestro, tan lejano y, a la vez, tan cercano. De lo propio hacemos una alteridad, de lo ajeno el foco de nuestra iracunda alergia a todo lo tedioso, y, cuyo producto final entreteje cúmulos pasóticos, o sea, tegumentos escépticos.

La repugnancia, el hastío, la "epojé" gnoseológica, configuran venáticamente tanto las relaciones infra como suprahumanas, o, sea como fuere, aquellas estructuras que yuxtalinealmente desglosan -de forma ficticia- esto que se ha venido en llamar sociedad.

Si la sociedad se mira de lejos, o sea, subido a un pino, se da uno cuenta de que todo es una soberbia farsa. La autogestión, el determinismo individual, la eclosión autonomista, -resultan, hoy por hoy, cuando menos, una obscena representación. Todo está atado, y bien atado. No hay lugar para las mutilaciones, para las distorsiones del poder, el todo orgánico se auto-legitima, y, lo que es todavía peor, se autoeterniza. Lo triste del caso es que el GRAN SISTEMA ha configurado los resortes necesarios para hacer de sus "afiliados" entes inocuos. Es el inquilinato del yo particular, frágil, sensible, capaz de reír y de amar al GRAN SISTEMA, en favor del YO colectivo, enérgico, incorruptible, serio, organizado y frío.

Nadie levantará un dedo contra el GRAN SISTEMA, porque ello sería algo así como rebelarse contra sí mismo, destruir al otro supone, en última instancia, destruirse a sí mismo y nadie es tan tonto como para ser capaz de ello.

Pero el mundo está necesitado de tontos, de gente dispuesta a arrasarlo todo, y empezando, como es obvio, por uno mismo. En efecto, la autogeneración de la sociedad no significa nada sin el atestiguamiento comprometido. Y el compromiso significa crítica y alternativas. Todo lo demás son chabacanerías, medeums sacrílegos.

Agustí Puigserver Miralles
Lloret, 10 de Abril de 1985

El termini d'entrega d'articles per al proper número de la revista finalitza el dia 25 de maig. Els escrits es poden entregar a Llorenç Coll o a Guillem Fiol.

Sobre la unitat d'Espanya

Andreu Salom i Mir

Hi ha una creença, tan estesa com errònia, segons la qual la unitat d'Espanya se va produir amb el casament dels Reis Catòlics. Observem, si més no, que tant Castella com la confederació catalano-aragonesa varen continuar mantenint llur organització política, econòmica, militar i administrativa anterior. A més a més, tampoc no se podria parlar-ne, d'aquesta pretesa unitat, en tant que Portugal, que era també un regne espanyol, en quedava exclosa. I ni tan sols se pot parlar-ne quan el rei Felip II aconseguí d'annexionar-se Portugal, per tal com cada un dels regnes espanyols continuarien mantenint llurs respectius governs. És a dir, cada regne tenia la seva pròpia organització político-administrativa i no podia cap d'ells d'immiscuir-se en els assumptes dels altres, almenys en teoria car a la pràctica la supremacia castellana se va anar fent cada cop més exigent i opressiva, procés que culminaria en els decrets de Nova Planta.

A partir de 1668, un cop reconeguda la independència de Portugal, se comença a parlar cada vegada menys de les corones de Castella i d'Aragó i se monopolitza el nom "Corona d'Espanya". Portugal protesta perquè se considera un regne espanyol, fins que, davant la persistència de l'ús exclusivista del nom, deixa de considerar-se'n com a tal.

La victòria de Castella davant la confederació catalano-aragonesa en la Guerra de Successió (1701-1714) significa la desaparició de l'estructura estatal secular d'aquesta darrera, que durant els dos segles anteriors havia sofert ja serioses in-

terferències. Aquesta derrota suposa un repartiment dels Països Catalans (contemplat en el Tractat d'Utrecht de 1713). Mentre els territoris septentrionals (Catalunya Nord) s'incorporaven al regne de França i Menorca era lliurada a la corona britànica, la resta dels territoris (Catalunya Sud, País Valencià i Mallorca i Eivissa-Formentera) foren incorporats al regne de Castella. És aleshores quan comença la unitat de l'Estat Espanyol actual, que comporta en primer lloc l'ocupació militar i després la incorporació administrativa dins un estat centralista i unitari.

MOLT BREU - MOLT BREU

- Al ple del passat 30 d'abril s'aprovà el plec de condicions per a la construcció de la Piscina Municipal per un cost total de 9.091.800 Rs.
- També s'aprovaren la 1ª i 2ª certificacions de l'obra del mur de contenció del Camí de Son Gelabert.
- El fruit de la Diada de l'Àngel a Sa Comuna costà al nostre ajuntament la quantitat de 28.402 Rs.
- El proper divendres dia 10 de maig a les 21.30 tindrà lloc, en el Centre, una reunió per començar a preparar ja la "Festa des Sequer".
- Ben aviat es podrà consultar a la nostra Biblioteca Municipal la "Gran Enciclopèdia Catalana".

Que és el Consell Insular

És un element fonamental de l'autonomia. El Govern, l'administració i la representació de Mallorca corresponen al Consell Insular de Mallorca.

Té la facultat d'assumir dins l'àmbit territorial aquelles competències que vagi rebent la Comunitat Autònoma.

Formen el Consell Insular de Mallorca, els trenta Diputats elegits per al Parlament a l'illa de Mallorca.

A més, actua com a Administració Local amb competències pròpies. Acompleix una ampla tasca assistencial a través dels centres propis que són: l'Hospital General, l'Hospital Psiquiàtric, la Llar de la Joventut, la Llar de la Infància, la Llar dels Ancians i el patronat Verge de la Salut.

Realitza accions en els camps següents: Ordenació de Biblioteques i arxius, tant pròpies com d'altres organismes.

Fomenta el coneixement i la difusió del folklore.

Impulsa el coneixement i l'ús, en tots els àmbits, de la nostra llengua.

Ajuda tot tipus de publicacions culturals.

Des del Teatre Principal, centre que depèn del Consell Insular de Mallorca, du a terme la seva política cultural.

Elabora anualment el Pla d'Esports amb l'objectiu de crear una infraestructura esportiva a tots els pobles.

Segueix una política que fomenta tant la pràctica com l'aprenentatge de l'esport.

Emet informes relatius a l'ordenació del territori i a l'urbanisme.

Elabora el Pla d'obres i serveis que permetrà dotar els pobles d'infraestructura bàsica.

Manté la xarxa viària pròpia.

Ha creat i manté en col.laboració amb els municipis, el servei d'extinció d'incendis.

Impulsa la indústria i el comerç.

Dóna suport a totes les activitats promocionals del turisme.

Realitza accions de millora de la ramaderia i de l'agricultura.

*Consell Insular
de Mallorca*

cl. Palau Reial, 1

*Un sol
fi:
Mallorca.*

**CONSELL
INSULAR
DE MALLORCA**